

[Aksel Møller.]

anden Fremgangsmaade end den, som Loven forudsætter ved Værdiansættelse af Aktiver. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Til at anvende samme Fremgangsmaade ved Basistidspunktet som for Slutformuen!). Det er altsaa Ministeren, der skal have Bemyndigelse til at hjælpe Skibene igennem Vanskelighederne, saaledes at der skal anvendes samme Fremgangsmaade, og det betyder naturligvis en Forbedring af Skibenes Forhold. Men det vilde dog være naturligt at udtrykke det direkte i Lovteksten, for det drejer sig her om en Fremgangsmaade, som Lovgivningsmagten ikke kan lade bero paa en almindelig Bemyndigelse. Husk paa, at Skatteafskrivninger har ofte bragt Skibenes Værdi paa Basistidspunktet langt længere ned end Forsikringsværdien. Det kan ikke være i Overensstemmelse med nogen berettiget Interesse at ville gennemføre denne voldsomme Opsugning af de Kapitaler, som er bundet i vort Lands Handelsflaade, og det kan ikke, synes jeg, være nogen sikker Betragtning, at man med Bestemmelsen om 75 pCt. af Salgsværdien tager Hensyn til Værdien paa lidt længere Sigt, eftersom der jo ikke er noget mere uberegneligt, mere svingende og mere overraskende end et Skibs Værdi. Man kan uden Vanskelighed søge tilbage til Tiden umiddelbart efter sidste Krig og se, hvorledes Skibe, der var bygget til Millionbeløb, i 1918—1919—1920 solgtes for $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{20}$ af Anskaffelsværdien paa Grund af de ændrede Konjunkturer. Og hvem tør sige, at man paa lidt længere Sigt har truffet blot tilnærmelsesvis det rigtige ved denne 75 pCt.-Regel?

Af mindre Betydning for Samfundet end Skibene, men dog af meget stor Betydning for de paagældende, er Bestemmelsen i § 9, som nøje opregner, hvilke Arter Erstatning der skal tages Hensyn til. Saa vidt jeg kan se, ligger det saaledes, at de af vore Landsmænd, som mistede deres Hjem og Indbo paa Grund af Bombekatastrofer under Krigen, og som har udsat Anvendelsen af de dem tilstaaede Erstatningsbeløb, vil kunne risikere, at disse ikke anvendte Beløb bliver inddraget under Skattepligten. Det er muligt — skønt jeg tror det ikke —, at Bestemmelsen i § 5 sigter paa at hjælpe over denne Vanskelighed. Jeg vil

meget gerne kende den højtærede Ministers Syn paa, hvorvidt man virkelig ved Formuestigningsbeskatning vil beskatte de Beløb, som saaledes er reserveret til Genanskaffelse af Hjem og Indbo.

Kort før Valget blev de forskellige Partier spurgt om deres Stilling til Forretningsfolks ledige Penge. Alle, eller dog vist alle de adspurgte, deriblandt ganske utvivlsomt den højtærede Statsminister, erklærede, at man vilde naturligvis sørge for, at den Kapital, som skulde til for at genskabe Varebeholdningerne, blev holdt uden for en eventuel Eengangsskat. Paa denne Baggrund af et givet Tilsagn beder jeg den højtærede Finansminister oplyse os om, hvorvidt Lovforslaget virkelig har taget Hensyn hertil. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, den højtærede Statsminister, jeg selv, sagde Hunden, og et Par Stykker til er blevet spurgt og stillede i Udsigt, at disse Penge skulde ikke inddrages under Eengangsskatforpligtelsen. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister har tænkt paa dette Tilsagn, afgivet af de forskellige Partier ved den Lejlighed.

Hvad nu de foreslaaede Skalaer for Formuestigningsafgiften angaar, tror jeg, ligesom det ærede Medlem Hr. V. Buhl, at de maa underkastes en meget nøje Granskning. Den højtærede Minister har faaet den Idé at dele de afgiftspligtige i tre Grupper efter Basisformuens Størrelse. Dette vilde føre til aabenbare Urimeligheder. Det ærede Medlem Hr. V. Buhl nævnte en Del Eksempler, der syntes at vise, at Skalaernes Opbygning var formet som en Rutschebane. Jeg kan supplere disse Eksempler med et andet Eksempel, der viser, at takket være den højtærede Regerings Initiativ her vil den af to Formueejere, der var fattigst i 1939, meget vel kunne risikere, skønt deres Formue paa Kroner og Øre er den samme paa Sluttidspunktet, at være rigest, naar Skatten er betalt. En saadan Ændring af den almindelige Formuefordeling i Landet kan næppe være tilsigtet.

Hvis f. Eks. A. begynder med 40 000 Kr. og B. med 100 000 Kr. i Formue — og lad os sige, for Nemheds Skyld, at de begge paa Sluttidspunktet ejer 1 035 000 Kr. —, saa skal A. betale i Stigningsafgift 472 000 Kr. og B. 605 000 Kr. Følgen bliver som sagt — for vi kan jo se bort fra Stabilise-